

Sygn. akt V KK 624/19

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **R. F.** ,
skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego,
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 3 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.,
z dnia 26 marca 2018 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 93 § 1 k.p.k.

postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wraz z kasacją złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie już z tego względu, że nie zawiera żadnego uzasadnienia.

Nie przesądzając na tym etapie postępowania kwestii zasadności zarzutów kasacyjnych należy zauważyć, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Regułą określoną w art. 9 § 2 k.k.w. jest, że postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Przyjmuje się bowiem

domniemanie prawidłowości zaskarżonego orzeczenia. Odstąpienie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. od tej zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy już nawet przy pobieżnej lekturze, orzeczenie wskazuje na takie uchybienia, które powodują, że uwzględnienie skargi kasacyjnej jawi się jako wysoce prawdopodobne (np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2004 r., V KK 165/04, R-OSN KW 2004, poz. 1246). Wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma zatem charakter wyjątkowy, a więc musi być ono uzasadnione szczególnymi okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego skutki wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne. Jakkolwiek przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek, to nie ulega wątpliwości, że za wstrzymaniem wykonania orzeczenia mogą przemawiać jedynie okoliczności ekstraordynaryjne związane z widoczną na pierwszy rzut oka zasadnością zarzutów kasacyjnych. Dokonując ich oceny pod tym kątem uznać należało, że nie jawią się one jako oczywiście zasadne, przez co nie sposób uznać, by wykonywanie wobec skazanego orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji pozostawałoby w jaskrawej kolizji z zasadą sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.